

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 108/2024-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **ONE – RENT – IMMOBILIEN GmbH**, Paulanergasse 14/4, Viedeň, Rakúsko, zastúpenej Podoba Legal s. r. o., Námestie sv. Anny 3, Trenčín, proti všeobecne záväznému nariadeniu mesta Liptovský Hrádok č. 3/2023 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 14. februára 2024 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), zásady zákazu vyvlastnenia podľa čl. 20 ods. 4 ústavy, práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 5 ústavy a zásady konania štátu v súlade so zákonom podľa čl. 2 ods. 2 ústavy. Sťažovateľka požaduje zrušenie napadnutého všeobecne záväzného nariadenia (ďalej len „VZN“), uloženie povinnosti mestu Liptovský Hrádok riadne zistiť miestne podmienky a na základe rokovania so sťažovateľkou prijať primeranú sadzbu dane pre sťažovateľku. Žiada tiež priznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

2. Mesto Liptovský Hrádok zverejnilo návrh VZN, ktorým sa mení výška dane z nehnuteľnosti. Sťažovateľka v lehote uplatnila vo vzťahu k tomuto návrhu pripomienky. Napriek pripomienkam bolo napadnuté VZN zastupiteľstvom schválené, a to 30. novembra 2023.

II. Argumentácia sťažovateľky

3. Zákon č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o miestnych daniach“) odkazuje, pokiaľ ide o vydávanie všeobecne záväzných nariadení obce, na § 6 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“), podľa ktorého môže obec vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia, ktoré nesmú byť v rozpore s ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

4. Nezákonnosť môže mať podľa sťažovateľky hmotnoprávnu alebo procesno-právnu formu, pričom sťažovateľka tvrdí, že v posudzovanom prípade ide o nezákonnosť hmotnoprávnu.

5. Výkon správy daní, ktoré sú zverené do právomoci obcí, musí podľa sťažovateľky sledovať základné úlohy a ciele. Aj pri zvyšovaní daní teda musí byť zrejmý cieľ/účel takéhoto zvyšovania, pričom musí byť zároveň odôvodnené všestranným rozvojom územia obce a potrebami obyvateľov [§ 4 ods. 3 písm. c) zákona o obecnom zriadení]. Rovnako musí základné úlohy obce sledovať rozpočet obce, pretože len taký rozpočet je zákonný. Porušenie zákonných podmienok znamená nezákonný postup obce a jej orgánov a v niektorých prípadoch dokonca trestnoprávnu zodpovednosť (trestný čin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku).

6. Podľa § 12 ods. 1 zákona o miestnych daniach je ročná sadzba dane zo stavieb 0,033 eura za každý, aj začatý m² zastavanej plochy. Táto môže byť zvýšená alebo znížená všeobecne záväzným nariadením obce ako správcu dane podľa miestnych podmienok v obci alebo jej jednotlivej časti alebo v jednotlivom katastrálnom území. Podľa názoru sťažovateľky teda táto sadzba môže byť zmenená len s ohľadom na miestne podmienky obce, jej časti alebo katastrálneho územia. Táto podmienka v prípade napadnutého VZN nebola splnená.

7. Sťažovateľka namieta, že je vlastníkom nehnuteľností, ktoré ňou nie sú riadne využívané. Za daň z nehnuteľností tak zaplatí viac, ako je samotná hodnota nehnuteľností alebo koľko možno získať na nájme. S poukazom na nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 5/2012 sťažovateľka tvrdí, že napadnuté VZN má deštruktívny dopad na jej majetkovú podstatu.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je možné domáhať sa ochrany základných práv a slobôd proti takému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu orgánu, ktorý má atribúty verejnej moci a ktorým je daný orgán spôsobilý autoritatívne zasiahnuť do právnej sféry sťažovateľa. Všeobecne záväzné nariadenie obce nemožno považovať za rozhodnutie či opatrenie orgánu verejnej moci v zmysle § 49 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“),

ktorým by bolo možné zasiahnuť do individuálnych práv jednotlivca, pretože nepredstavuje individuálny právny akt, ale normatívny právny akt (II. ÚS 153/2013).

9. Ústavnou sťažnosťou namietané všeobecné záväzné nariadenie môže byť ústavným súdom preskúmané v konaní podľa čl. 125 ods. 1 písm. c) ústavy, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o súlade všeobecne záväzných nariadení podľa čl. 68 s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi, ak o nich nerozhoduje iný súd. Návrh na začatie takého konania však môžu podať len osobitne kvalifikované subjekty, medzi ktorými nie sú fyzické osoby a právnické osoby.

10. Ústavná sťažnosť je s ohľadom na uvedené zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá (rovnako I. ÚS 483/2015, obdobne III. ÚS 728/2021 vo vzťahu k vyhláske Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky).

11. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2024

Peter Molnár
predseda senátu